

Î N C H E I E R E

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Strășeni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea individuală „Buga Veaceslav” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Strășeni cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Strășeni și menținută hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 29 mai 2015 de admitere în parte a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă

La 21 august 2014, ÎI „Buga Veaceslav” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Strășeni (în continuare IFS pe raionul Strășeni) cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în urma controlului fiscal prin metoda verificării totale privind respectarea legislației, IFS pe raionul Strășeni a întocmit actul de control fiscal nr. 3-521276 prelungit pe formularul nr. 3-517423, iar urmare a adoptării actului de control enunțat, pîrîtul a emis decizia nr. 66/86-3-93 din 22 mai 2014 asupra cazului de încălcare fiscală, prin care i-a fost aplicată sancțiune financiară sub formă de amendă în sumă de 213 100 lei.

Menționează că, la 25 iunie 2014 s-a adresat pîrîtului cu cerere prealabilă, solicitînd anularea deciziei nr. 66/86-3-93 din 22 mai 2014 asupra cazului de încălcare fiscală, însă

prin decizia IFS pe raionul Strășeni nr.98/86-3-93 din 21 iulie 2014, contestația a fost respinsă.

În acest sens, menționează reclamantul că, colaboratorii fiscali greșit au constatat micșorarea în actele contabile a stocului de mărfuri aflat la depozit în lipsa documentelor confirmative, deoarece potrivit ordonanței din 25 aprilie 2014, Procuratura Strășeni a constatat că stocul de marfă de la depozit a fost micșorat deoarece aceasta a fost returnată către Magalu Victor, Vataman Maria, Pavlov Elena și Jardan Tatiana, care activează în satul Lozova, în baza patentelor de întreprinzător, eliberate pentru genul de activitate-confecționarea și reparația încălțămintei, cu dreptul de realizare a încălțămintei confecționate.

Consideră că, la baza returului de marfă au fost întocmite și semnate acte de retur perfect valabile, organele de drept stabilind aceste circumstanțe.

Cere reclamantul, anularea deciziei IFS pe raionul Strășeni nr. 66/86-3-93 din 22 mai 2014 asupra cazului de încălcare fiscală și nr.98/86-3-93 din 21 iulie 2014 pe marginea contestației privind respingerea contestației și menținerea deciziei contestate nr.66/86-3-93 din 22 mai 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 29 mai 2015, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către ÎI „Buga Veaceslav” împotriva IFS pe raionul Strășeni. S-a anulat integral decizia IFS pe raionul Strășeni nr. 98/86-3-93 din 21 iulie 2014 pe marginea contestației privind respingerea contestației și parțial decizia IFS pe raionul Strășeni nr. 66/86-3-93 din 22 mai 2014 asupra cazului de încălcare fiscală și anume: punctul nr. I, cu suma de 88 035 lei și de 14 639 lei; punctul nr. II, subpunctul 2, în partea ce ține de încasarea penalității în mărime de 13 968 lei și de 10 803 lei; punctul nr. II, subpunctul 4 - s-a anulat integral; punctul nr. II, subpunctul 5, în partea ce ține de încasarea penalității în sumă de - 8 213 lei și penalității în sumă de - 1 703 lei, în rest cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, IFS pe raionul Strășeni a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de IFS pe raionul Strășeni și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 21 ianuarie 2016, IFS pe raionul Strășeni a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În argumentarea recursului s-a invocat interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material.

Astfel, recurentul cu privire la legalitatea și veridicitatea întocmirii facturilor de expediție remarcă că, Magalu Victor, una din persoanele a cărei marfă a fost realizată de intimat, în explicațiile depuse a indicat că, în perioada anilor 2013-2014 nu a primit careva marfă de la intimat, iar Vatam Maria și Pavlov Elena sunt plecate peste hotarele țării începînd cu anul 2008.

Suplimentar, fiind audiat, administratorul intimatului în cadrul IFS pe raionul Strășeni a declarat că, începînd cu anul 2006 și pînă în prezent, întreprinderea nu a activat și nu dispune de informații referitor la activitatea acesteia, pe cînd actele din evidența contabilă denotă contrariul și atestă că, acestea sunt întocmite din numele administratorului și întreprinderii, iar în unele lipsește semnătura.

Aceste circumstanțe în cumul, atestă neveridicitatea tranzacțiilor efectuate de întreprindere, ba mai mult, în cadrul controlului fiscal intimatul nu a prezentat contractele de vânzare-cumpărare cu Magalu Victor, Vataman Maria, Pavlov Elena și Jardan Tatiana, unde ar fi specificat termenele de retur al mărfii în caz de nerealizare.

Așadar, întreprinderea a achiziționat marfă (încălțăminte) de la persoanele enunțate în baza actelor de achiziție, iar dreptul de proprietate asupra acesteia îi revine întreprinderii, în sensul art. 20 alin. (1) pct. a) și d) al Legii contabilității.

La acest segment relevă recurentul că, intimatul, fiind plătitor de TVA la momentul efectuării tranzacțiilor, urma să întocmească factura fiscală în sensul art. 108 și 117 Cod Fiscal, dar nu factură de expediție, respectiv intimatul nu a respectat modul de întocmire a documentelor cu regim special (factură fiscală), prin utilizarea incorectă a facturilor de expediție pentru tranzacția în cauză, fiind obligat să întocmească facturi fiscale.

Mai mult ca atît, instanțele nu au luat în considerare scrisoarea Inspectoratului de Poliție Strășeni din 06 martie 2014, care confirmă că la momentul efectuării tranzacțiilor cu persoanele indicate, Vataman Maria nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 03 decembrie 2015 (f.d. 91), recursul se consideră declarat în termen.

Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat recunoașterea acestuia ca inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către IFS pe raionul Strășeni urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată

de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IFS pe raionul Strășeni este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de IFS pe raionul Strășeni în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de IFS pe raionul Strășeni ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Strășeni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi